

Toinen ulottuvuus

Kesällä kesätonttu keväällä kevättonttu talvella talvitonttu syksyllä syksytonttu. Siis koko vuoden pitäis olla kiltti niin sais jouluna niin paljon lahjoja kun toivois. Mut eihän se ole mahdollista, vai mitä? No ei. Emmi lausui ja kumarsi syvään. Tässä oli siis voitto kirjoitelma, tuomari sanoi ja yleisö antoi raikuvat aplodit. Tuomari tuli antamaan palkinnon: muistivihkon ja 2 tikkaria. Onneksi olkoon Emmi! Tuomari sanoi. Kiitos paljon! Emmi huudahti iloisena. Mutta mitä ihmettä? Kun Emmi juoksi kotiin hän ei nähnyt kotiaan missään. Yhtäkkiä Emmin ihmetykseksi hän näki jonkinlaisen portaalin!

Yhtään epäröimättä Emmi hyppäsi portaalin sisään. Emmi havahtui omassa huoneessaan. Äiti ja isä tulivat halaamaan Emmiä. He kertoivat mitä oli tapahtunut: siis äiti oli mennyt kauppaan ja isä oli jäänyt kipeään pikkusisko Emmilin kanssa kotiin. Mummo ja pappa olivat tulleet katsomaan Emmin esitystä isän ja äidin puolesta. Mummo ja pappa olivat vieneet Emmin läheiselle leikkipuiston parkkipaikalle ja Emmi käppäili siitä suoraan kotiinsa. Mutta mennäänpä nyt asiaan. Eli äiti ja isä alkoivat kertoa sitä mitä oikein oli tapahtunut, sillä välin kun Emmi oli lukenut kirjoitelmaansa lavalla. Juuri kun äiti oli tullut kaupasta hän oli haistanut jonkin oudon hajun mutta ei välittänyt siitä sillä juoksi laittamaan ruuat jääkaappin ja kaappeihin ja meni moikkaamaan isää ja Emmiliä. Isällä ja äitillä oli ollut tänään aika rankkaa joten he jäivät lepäämään kun Emmili meni päiväunille. He jäivät odottamaan Emmiä puoleksi tunniksi. Äiti ja isä olivat levänneet kaksikymmentä minuuttia ja katsoivat seuraavaksi olohuoneen ikkunasta joko Emmi saapuisi. Mutta maisema olikin aivan erilainen kuin oli aiemmin ollut! Oli kesä ja puiden lehdet olivat violetteja, keltaisia, oranssin, punaisen ja sinisen sävyisiä. Sitä paitsi kaduilla ei näkynyt yhtään ainutta normaalia ihmistä tai autoa vaan autojen tilalla oli lehdistä ja palmun oksista punottuja jonkinlaisia lauttoja jotka liikkuvat painevoiman avulla ilmassa! Ja ihmisten tilalla oli jonkinlaisia menninkäisiä, keijuja ja haltiattaria tai luultavasti jonkinlaisia satuhahmoja.

Äiti ja isä olivat aivan ymmällään ja niin oli myös päiväuniltaan herännyt Emmili. Isä ja äiti olivat huolestuneet pahan kerran. Heti kun kertomus oli loppunut Emmi juoksi ikkunaan ja totta se oli: maisema oli juuri sellainen kuin äiti ja isä olivat selittäneet Emmille. Se oli kuin lavastettu äidin ja isän kertomukselle ja juuri silloin Emmi näki että jotkut kaksi satuhahmoa olivat jääneet tuijottamaan Emmiä kun Emmi katsoi ikkunasta ulos. Emmi huomasi että ne kaksi lähtivät kävelemään heidän taloaan kohti. Ja muutamaa kymmentä sekuntia myöhemmin ovikello soi. Kun isä ja äiti ja isän ja äidin perässä kurkkimassa Emmi ja Emmili menivät avaamaan oven siinä seisovat jonkinlainen menninkäinen ja jonkinlainen keiju. Saammeko tulla käymään he kysyvät toiveikkuutta äänessään. Emmi ehti vastata ennen äitiä ja isää jotka näyttivät hirmu epäröiviltä. Hän sanoi, totta kai, voimme puhua minun huoneessani.

Menninkäinen ja keiju astelivat rennon näköisinä Emmiin huoneeseen. Äiti ja isi näyttivät hyvin kummastuneilta Emmiin vastaukseen mutta seurasivat kuitenkin Emmiä huoneeseen. Keiju ja menninkäinen istahtivat pikkuiselle sohvalle joka oli päällystetty valkoisella huovalla ja siinä oli pari tyynyä ja yksi viltti päällä. Emmi itse istahti sängylle ja äiti, isä ja Emmili hänen viereen sängylle joka oli aika iso niin että kaikki mahtuivat olemaan siinä aika leveässä asennossa. Aloitetaanpa sanoi keiju. Voisimme aloittaa sillä kysymyksellä mistä tulitte tänne kysyi menninkäinen ja keiju nyökkäili hänen jälkeensä. Emmi ehti taas avata suunsa ensimmäisenä ja kertoi saman tarinan minkä äiti ja isä olivat kertoneet hänelle ja lopetti sen sanoilla eli emme tiedä yhtään. Emmiin huoneessa sohvan ja sängyn lisäksi oli myös pieni yöpöytä jossa oli herätyskello ja Emmiin aamutohvelit jotka olivat valkoiset lammastohvelit. Sen lisäksi Emmillä oli vaatekaappi joka pursusi hienoja vaatteita ja siellä oli myöskin kahdet Emmiin juhlakengät joihin Emmi oli itse säästänyt rahaa. Emmillä oli siellä myöskin sydämen muotoinen matto joka oli punainen ja kirjoituspöytä jossa oli paljon kyniä, papereita ja yhdet vesivärit kahden pensselin kera. Viimeiseksi Emmi haluaa kertoa että hänellä oli vielä kaksi isoa lelulaatikkoa.

Joka tapauksessa minun nimeni on Kaija-keiju ja minun Mauri-menninkäinen, keiju ja menninkäinen esittäytyivät. Me kun juuri olemme asiantuntijoita tällaisissa tilanteissa, me voisimme auttaa teidät takaisin omaan maahan. Nimittäin tämä on toinen ulottuvuus, keiju jatkoi. Aloitetaanpa vaikka siitä että meidän täytyy etsiä portaalin toinen suu josta pääsemme teidän omaan maahan. Ja luultavasti kun te menette siitä sisään niin olette jälleen Emmiin huoneessa täällä samassa paikassa aivan normaalisti ja sitten teidän elämänne jatkuu. Seuraavaksi koko konkkaronkka lähti laittamaan takkeja ja kenkiä ylleen ja lähtivät ulos. Samaan aikaan kun he kävelivät kaupungilla keiju Kaija ja Mauri-menninkäinen esittelivät paikkoja. Tämä oli siis se haju jonka minä haistoin kun tulin kaupasta äiti ajatteli.

Kun konkkaronkka poikkesi metsään, Emmili lähtikin taikakauppaan sillä jokin ihmeellinen esine veti häntä puoleensa. Sillä välin muut olivat ehtineet jo pitkälle metsään. He olivat löytäneet portaalin. He astuivat portaalin sisään mutta kun kaikki olivat astuneet portaalista sisään he huomasivat että Emmili ei ollut mukana. Emmili oli nyt taikakaupassa ja oli ottanut esineen itselleen. Esineen nimeä Emmili ei tiennyt mutta hän tunsu että se oli jotenkin taianomainen. Isä, äiti, Mauri-menninkäinen, keiju Kaija ja Emmi olivat jääneet värikkään portaalin sisuksiin eivätkä olleet päässeet portaalista läpi jonkun asian takia. Samalla he miettivät miten Emmili oli voinut mennä jonnekin muualle eikä ollut tullut heidän mukana portaaliiin. Sillä välin se jokin esine oli alkanut vetämään Emmiliä sinne missä muut olivat. Kun Emmili oli portaalin lähelle esine vain veti Emmilin muiden luokse portaalin sisälle.

Kului kymmenen sekuntia ja he tömähtivät jo Emmiin huoneen lattialle. Ja ihme ja kumma siellä olivat joitain muitakin kuin he! Nimittäin siellä oli aivan joitain satuolentoja! Emmili, Emmi, isä, äiti, keiju Kaija ja Mauri-menninkäinen kysyivät miten he olivat joutuneet tänne. Ilmeisesti samaan aikaan kun äiti, isä ja Emmili olivat yhtäkkiä joutuneet talon kanssa toiseen ulottuvuuteen, samalla kolme satuhahmoa olivat siirtyneet heidän maailmaansa. Menkää nyt portaalista sisään omaan maailmaanne, Emmi huudahti hätäntyneenä! Toisen ulottuvuuden oliot menivät sisään portaalista takaisin omaan

maailmaansa. Nyt meidän pitää varmaan sitten erota, äiti ja isä sanoivat keiju Kaijalle ja Mauri-menninkäiselle. Niinhän se taitaa olla, sanoi Kaija-keiju itkuaan pidätellen. Me voimme vielä esitellä teille meidän oman kaupungin, keksi Emmi. Seuraavaksi äiti, isä, Emmili ja Emmi esittelivät oman kaupunkinsa vuorostaan heille.

Kun kaupunki oli kierretty he tapasivat jälleen Emmin kodissa ja hyvästelivät jo toisiaan. Me taidamme mennä maan alta mieluummin takaisin omiin koteihimme kuin portaalista, sanoi Mauri-menninkäinen. Nimittäin portaalista kulkeminen tuo meille vähän päänsärkyä, täydensi Kaija-keiju. Tarvitaan vain oikea taikasanaloitsu että pääsemme maan alta kulkemaan. Kesällä kesätonttu keväällä kevättonttu talvella talvitonttu syksyllä syksytonttu... Mauri-menninkäinen ja Kaija-keiju lausuvat yhteen ääneen. Lattiaan ilmestyi kuoppa. Tuohan oli sama kirjoitelma jonka minä lausuin lavalla, huudahti Emmi! Niin se taitaa olla, sanoi Kaija-keiju. Se loitsu synnytti koko portaalin, sanoi Mauri-menninkäinen. Me saatamme nähdä vielä joskus jos keksit uusia loitsuja Emmi, Mauri-menninkäinen ja Kaija-keiju sanoivat yhteen ääneen. Minä otan vielä tämän, sanoi Mauri-menninkäinen ja nappasi käteensä taianomaisen esineen, jonka Emmili oli löytänyt taikakaupasta. Sitten he jo katosivat maan alle ja pian olivat omassa ulottuvuudessaan. Sinne menivät sanoi Emmili hiljaa. Minä oikeasti keksin sen loitsun, sanoi Emmi. Jos et olisi keksinyt sitä niin ei olisi tällaista hässäkkää edes syntynyt, totesi isä. Niin se taitaa olla, äiti sanoi. No varmaan minä sitten keksin vielä lisää tällaisia loitsuja, totesi Emmi ja siitä kaikki muutkin olivat samaa mieltä.

Illalla koko perhe pelasi korttia ja nukkui olohuoneessa yhdessä. He puhuivat siitä miten lahjakas Emmi oli ja miten ihmeessä hän oli voinut keksiä tällaisia asioista. Ja kun tuli yö kaikki nukahtivat lempeään ja mukavaan uneen, joka kertoi tämän saman tarinan ja ilmiön mitä heille oli aivan oikeastikin tapahtunut. Eikä aamulla kukaan sitä enää muistanut sillä kaikki luulivat sen olleen pelkkää unta ja hölynpölyä.